

گزارش روز

شجاعی: چند مورد مشکوک را اخراج کردیم هیچ کس جرات ندارد بگوید دو جنسه

میمنت مژده

■ چند صبحی است که دوباره بحث حضور دو جنسه‌های ورزشی در ورزش دختران (به خصوص فوتبال) مطرح شده است، اگر چه سابقه این موضوع برمی گردد به دو سال گذشته اما از آن زمان تاکنون هیچ بحث و پیگیری انجام نشد و این مهم سر بسته باقی ماند.
ظاهر مسوولان ورزشی از بازگو کردن این مساله واهمه دارند یا می‌ترسند قبح این قضیه شکسته شود اما همه می‌دانیم که این بحث تنها مختص ایران نیست. با نگاهی گذر ابر ترکیب تیم‌های فوتبال زنان در جام جهانی می‌توان در یافت که قریب به ۴۰ درصد از زنان فوتبالیست به هم‌افرو دیت دچار هستند.

دوسال پیش

مهر ۱۳۸۸ بحث حضور «هم‌افرو دیت»ها (دوجنسه‌ها) در فوتبال بانوان داغ شد. درست زمانی که حین بازی عقاب مازندران و شن‌سا سلوه در چارچوب رقابت‌های لیگ برتر فوتبال بانوان یکی از بازیکنان عقاب مازندران، دروازه‌بان شن‌سا سلوه را به هم‌افرو دیت متهم کرد. این درگیری تا جایی شدت گرفت که مسوولان شن‌سا بعد از بازی با حضور در کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال خواهان بررسی این موضوع شدند. پس از آن محمد مرتضوی‌نژاد، مدیر عامل باشگاه شن‌سا سلوه طی نامه‌ای خطاب به رئیس فدراسیون فوتبال خواستار رسیدگی و محرومیت دوجنسه‌ها در فوتبال زنان شد که به دنبال این اتفاق کفالتیان در جلسه‌ای با مرتضوی‌نژاد به بحث در خصوص این مساله نشست. هر چند این دیدار هم نتیجه‌ای نداشت و علی کفاشیان به صدور دستور رسیدگی به این موضوع در کمیته بانوان فدراسیون قناعت کرد. ولی بانوان فدراسیون فوتبال چنین اتهامی را تکذیب کردند. این درحالی بود که بازیکنان و مربیان تیم شن‌سا شک نداشتند آنکه در دروازه عقاب قرار گرفته، دختر نیست. آنها این موضوع را به خبرگزاری ایسنا این‌گونه توصیف کردند: «چهره و شرایط فیزیکی این دروازه‌بان و حتی تن صدایش کاملا نشان می‌داد که او نمی‌تواند دختر باشد. تازه ما به او شک داریم و گفتیم از این بازیکن تست‌گیرند»

امسال

اگرچه همان زمان ایلکا رییس وقت سازمان حراست سازمان تربیت بدنی هزینه درمان این دختران را تقبل کرد اما پرونده هر هم‌افرو دیت‌های ورزش زنان همین‌گونه از دوسال گذشته تاکنون بار ماند تا اینکه دوباره شنیده شد چهار بازیکن تیم فوتبال زنان اقدام به ازدواج (با جنس مؤنث) کرده‌اند و حتی یکی از بازیکنان هم‌افرو دیت برای رهایی از محرومیت به امارات سفر کرده و به یک تیم فوتبال دختران در این کشور پیوسته است. وقتی این موضوع را پیگیری کردیم، هیچ مقالی این موضوع را نه کاملا تایید و نه تکذیب کرد. البته اوضاع نسبت به دو سال گذشته تغییر کرده و حالا نایبریس فدراسیون فوتبال در امور زنان با دید باتری و نرمی خاص خودش در ایسن رابطه صحبت می‌کند: «او هیچ چیزی را پنهان نمی‌کنیم، چنانچه به دو، سه مورد مشکوک برخورد و آنها را از تیم اخراج کردیم از این بازیکنان آزمایش گرفته شده و تا آماده شدن نتایج آزمایش از تیم جدا هستند. به اعتقاد من این موضوع خیلی مهم و در فوتبال دنیا بفرنج نیست. به هر حال فوتبال نسبت به سایر رشته‌ها خشن است و همین امر موجب تغییرات هورمونی در بازیکنان دختر می‌شود. به‌طور مثال من بدم و شاهد هم که در تیم ملی فوتبال زنان زاین حادقل ۰ درصد بازیکنان را تست‌نی‌تستیم تشخیص دهیم زن هستند یا مرد».
فریده شجاعی، نایبریس فدراسیون فوتبال در خصوص راحل مشکل دختران دو جنسه می‌گوید: «با این حال این وظیفه فدراسیون فوتبال است که محیط ورزش فوتبال را یک نگه دارد. ما تنها سعی کردیم فوتبال دختران را یک رنگ داریم اما باید یادآور شویم که در نظر قوانین و مقررات فیفا، این افراد هیچ منعی برای حضور ندارند. ما در این رابطه با رئیس کمیته پزشکی فدراسیون فوتبال صحبت کرده‌ایم و قرار شد اگر این بازیکنان پس از آمدن نتایج آزمایش‌شان مردی داشتند تسهیلاتی ارایه دهد تا آنها بتوانند عمل جراحی کنند. به‌هر حال ما به این موضوع نگاه جدی داریم و به خاطر ارزش‌های دینی‌مان با کوچکترین مساله هم برخورد می‌کنیم».

تشکیل یک تیم اختصاصی؟

در این میان تنها مینو آراسته‌نژاد، سرمربی یکی از تیم‌های فوتبال دختران در ایلام تمایل دارد راجع به این موضوع صحبت کند: «فهمه از آنجایی شروع شد که سال گذشته در لیگ برتر فوتبال بانوان یک بخشنامه به همه باشگاه‌ها ارسال شد که این جور آدم‌ها نباید بازی کنند و همه تیم‌ها رعایت کردند به جز تیم شن‌سای سلوه آنها بازیکنان مردردار خود را محروم نکردند و از قوانین و مقررات سرپیچی کردند. اگرچه به تیم باید منحل می‌شد اما تنها آخر فصل آن چند بازیکن از ترکیب تیم محروم شدند و مربی‌شان در این رابطه می‌گفت که این بازیکنان دچار مصومیت شده‌اند. همه بچه‌ها مشکوک بودند حتی مربیان هم همین‌طور. ما چندین بار این موضوع را مطرح کردیم اما قرار بار این مساله پیگیری شود و نهایتا هیچ اتفاقی نیفتاد. با این حال این چند بازیکن از شاخص‌ترین بازیکنان تیم‌های هستند که افتخارات زیادی برای ایران به دست آورده‌اند و نباید یک‌روزه کنار گذاشته شوند باید راحلی برای آنها پیدا کرد.» اما ایده و راهکار این مربی در خصوص هم‌افرو دیت‌ها بسیار دور از ذهن و غیر قابل تامل است: «هتافسه نمی‌توان به این مساله پرداخت، هیچ‌کس دوست ندارد راجع به این موضوع صحبت کند به همین خاطر همه چیز سر سرت و پنهان باقی می‌ماند. به نظر من راحل این مساله به خانواده این بازیکنان بستگی دارد اما شاید بهتر باشد برای این جور افراد هم یک تیم تشکیل بدیم. این بازیکنان نه این طرفی هستند و نه آن طرفی.»

ایراندخت

«ستاره» به فوتبال زنان بازگشت

کتایون خسرویار: شاگرد مورینو می‌شوم

سارا گودرزی

عکس: علیراس کوشی، شرق

ایرانی رشد کند. خسرویار ۲۶ساله، هم‌کنون شش‌سال از حضورش در ایران می‌گذرد. او با ایرانی‌ها خو گرفته و حضور در جمع فوتبال‌بست‌های زن ایرانی را نقطه مثبتی در زندگی خود می‌داند. وی که داعیه مربی‌گری در فوتبال کشور را ندارد تمام سعی و تلاشش در این راستا خلاصه می‌شود که برنامه بلندمدت خود را که در دست ندوین است در فوتبال زنان ایران پیاده کند و زمانی بتواند به یکی از بهترین مربیان زن ایرانی تبدیل شود. او که روزی شاگرد کوچک شهزاد مظفر، سرمربی خوشنام فوتبال بانوان ایران بود، می‌خواهد آنچه را آموخته‌است، به فوتبال ایران عرضه کند. اگر چه خسرویار مسوولان فیفا را اسد بزرگی در راه‌پایی‌شان به‌مقدامتی المپیک لندن می‌داند، اما معتقد است آنچه‌در فوتبال زنان ایران دیده‌حکایت از این دارد که به زودی در میادین بزرگ بین‌المللی نظیر جام‌جهانی حاضر خواهند بود. او هم‌کنون در کلاس مربی‌گری AFC، به تبه شاگرداولی رسیده‌است و باید برای تکمیل مراحل مربی‌گری‌اش به یکی از تیم‌های اروپایی برود و از نزدیک شاهد حرفه‌ای‌ها باشد. اوضاع کنونی نشان می‌دهد بزرگان فیفا هستند که به در بسته می‌خورند و به‌رغم محدودیت‌های موجود با بکتان بزرگی نظیر خسرویار، سده‌ای پیش‌رو را شکسته‌اند و با عبور از آسیا در حال تکمیل مدارج بین‌المللی خود در سطح اروپا هستند و قطعا روز‌های طلایی‌ای پیش‌روی فوتبال زنان ایران خواهد بود. در زیر گفت‌وگوی شرق با این بازیکن را می‌خوانید.

نمی‌کردم. حتی برابم کتاب‌هایی می‌خریدند تا بتوانم هر چه زودتر به زبان فارسی مسلط شوم.
آلان بعد از گذشت شش سال چه رابطه‌ای با آنها دارید؟
الان هم مثل قبل. خیلی نسبت به همه بچه‌های تیم احساس دوستی و راحتی دارم.

آیا کدام‌یک از مربیان داخلی کارت را شروع کردی؟
با شهزاد مظفر. به جرات باید بگویم که خانم مظفر من را بزرگ کرد. او برایم مربی بود. هم مادر. در واقع رابطه‌ام با او مثل مادر و فرزند بود. ایشان اینقدر در چارچوب اخلاقیات با من رفتار می‌کردند که من هیچ‌وقت سعی نمی‌کردم از این قضیه سوءاستفاده کنم. به همین خاطر تمام پیشرفت‌هایی که تا به الان به دست آورده‌ام را مدیون خانم مظفر می‌دانم.

آیا مربیر ایران‌دوست قدر آشنایی دارید؟

من با خانم ایران‌دوست در طول این یک ماه اخیر که به ایران آمدم، آشنا شدم. ایشان را از قبل نمی‌شناختم. زمانی که کار را با تیم‌ملی شروع کردند، من نمی‌دانستم آیا قرار است به اردو دعوت بشوم یا نه. با وجود اینکه آمادگی جسمی مطلوبی نداشت‌م و خانم ایران‌دوست هم شناختی از من نداشتند اما ایشان مرا به تیم‌ملی دعوت کردند. من هم تمام تلاش‌م را انجام دادم که تا لحظه آخر بهتر شوم.

آیا نامه‌بعدی که در تیم‌ملی دارید، چه هست؟
برنامه بعدی تیم‌ملی حضور در مسابقات غرب آسیاست که شه‌پرو ماه در ابوظبی برگزار می‌شود. امیدوارم این مسابقات از جمله بحرین، امارات و از همه مهم‌تر اثرن یک شرکت در این رویداد آسیایی به همه ثابت کنیم که فیفا حق ما را خورد. ایران باید مقابل همه حریفان خود در این مسابقات از جمله بحرین، امارات و از همه مهم‌تر اثرن یک کار خارق‌العاده انجام دهد.

آیا چر ا گفتید اردن؟

به خاطر اینکه همیشه بین ایران و اردن کری وجود داشته یا ما بازی را بردیم یا آنها. اردنی‌ها فقط برای ما شاخ می‌شوند، اما اگر بازی‌شان را مقابل تیم‌های دیگر ببینید، می‌فهمید که اصلا حرفی برای گفتن ندارند.

آیا سطح فوتبال زنان ایران در آسیا را چطور می‌بینی؟

ما در غرب آسیا اول، دوم هستیم و در کل آسیا دهم. با توجه به اینکه هنوز در بازی‌های آسیایی مهمی شرکت نکرده‌ایم و هر وقت هم که در این رقابت‌ها حاضر شده‌ایم با عجله و تقریبا بدون برنامه‌ریزی بوده. به همین دلیل آن‌طور که باید نتوانسته‌ایم خودمان را در آسیا نشان بدیم.
آیا سال اول که ما در آسیا مسابقه دادیم همه تیم‌های آسیایی از ما استقبال کردند ولی متاسفانه از بعد از آن، آن‌طور که باید برنامه‌ریزی منسجمی صورت نگرفت تا ما هر چه بهتر تلاش‌مان را نشان بدیم.

بازی تدارکاتی ایران با اوکراین را چطور دیدید؟

خوب نبود. به نظر من این یک تیم باشگاهی ضعیف بود. به همین خاطر نمی‌توانست باعث تجربه بازیکنان ایرانی بشود. فکر می‌کنم روسیه تیم‌های قدرتمندتری داشت که اگر از آنها دعوت می‌شد، بهتر بود.

آیا حرف آخر...

امیدوارم هرچه زودتر مشکل حجاب بانوان فوتبالیست‌های ایرانی با مسوولان فیفا مرتفع شود تا ما بتوانیم حضور فعال‌تری در رویدادهای بین‌المللی و آسیایی داشته باشیم.

فدراسیون، من را به عنوان یکی از نماینده های ایران در دوره‌های مربیگری درجه C در مائزی معرفی کرد. رده سنی شرکت‌کنندگان این کلاس‌ها ۲۰ تا ۲۹ سال بود. در مجموع به مدت دو هفته با حضور بهترین مربیان آسیا آموزش دیدیم که خوشبختانه توانستم بالاترین نمره را بگیرم و شاگرد اول شوم.

آیا امتیاز این دوره از کلاس‌ها چند بود؟

از صد نمره بود که من ۹۰ امتیاز گرفتم.

بعد از این باید چه دوره‌ای را بگذرانم؟

از این به بعد باید ظرف دو سال آینده به خیلی از کشورها سفر کنیم تا زیرنظر مربیان مطرح دنیا آموزش ببینیم و این پروژه را تکمیل کنیم. ما در حال حاضر یک گروه ۲۴فره از مناطق مختلف آسیا هستیم که طبق نظر AFC در ابتدای این پروژه باید دوره‌های کارورزی خود را در سه کشور بگذرانیم.

آیا در چه کشورهایی؟

ژاپن، کره جنوبی، یک کشور هم باید به دلخواه خودمان انتخاب کنیم. من به شخصه دوست دارم به اسپانیا بروم و زیرنظر مورینیو در تیم رئال مادرید کار کنم، سالال گذشته دوستانم به تیم منچستر رفته بودند. اما من ترجیح می‌دهم که با تیم‌های اسپانیایی کار کنم.

آیا چرا؟

چون به نظر من قوی‌ترین تیم‌های فوتبال دنیا را دارند.
آیا اگر باز هم به گذشته برگردی فوتبال را انتخاب می‌کنی؟

بله، به دلیل اینکه بازی‌های گروهی را بیشتر دوست دارم و احساس خوبی به دست

می‌آورم. البته همان‌طور که گفت‌م در رشته‌های مثل شنا و دویدانی هم فعالیت داشتم اما باید بگویم، فوتبال را از همه بیشتر دوست دارم. همه اعضای خانواده من در کل اهل ورزش هستند. خواهرم هم شناگر خوبی بود. اگر این رشته را ادامه می‌داد حتما می‌توانست به المپیک برود.
آیا وارد تیم ملی فوتبال زنان آمریکا‌هم‌شدی؟

نه، من در شرف ورود به این تیم بودم که به ایران آمدم. در آمریکا بازیکنان برتر هر ایالت را انتخاب می‌کردند و بعد تیم ملی را تشکیل می‌دادند.

آیا تیم ملی ایران یگو، چطور به این تیم دعوت شدی؟
وقتی که به ایران آمدم هنوز معلوم نبود که صددرصد ماندنی هستم یا نه، به همین خاطر برای اینکه فقط بدنم از آماده نگه دارم دوست داشتم تمرینات را انجام دهم. یکی از دوستان خانوادگی ما که آن زمان با خانم سینجی، نایب رئیس فدراسیون در امور بانوان آشنا بود از ایشان خواست که شرایط حضور من را در تمرینات دختران فراهم کند. البته آن زمان هنوز تیم‌ملی فوتبال راندازی نشده بود و تیم فوتسال تشکیل شده بود. به همین خاطر تمرینات را با بچه‌های فوتسال شروع کردم تا اینکه دو ماه بعد تیم فوتبال راندازی شد.

آیا استقبال بچه‌ها از تو چطور بود؟

خیلی خوب. من ۱۷ سال بیشتر نداشت‌م و اصلا نمی‌توانستم زبان فارسی را به خوبی صحبت کنم. این‌بچه‌ها اینقدر با من خوش‌فتاری می‌کردند که من احساس غربت

ستاره تیم‌ملی فوتبال بانوان به میدان بازگشت. اگرچه در روزهای اول همه فکر می‌کردند او که مدت‌ها از تیم‌ملی دور بوده و در لیگ فوتبال هم حضور نداشته، شانس کمی برای حضور در جمع ملی‌پوشان را دارد اما چیزی نگذشت و پس از دو هفته از حضورش در ایران، کادرفنی تیم‌ملی و مسوولان فدراسیون فوتبال تصمیم گرفتند از وجود او در مقدمات المپیک لندن استفاده کنند. او کسی نیست جز کتایون خسرویار، بازیکن با استعداد و همیشه آماده تیم‌ملی ایران. بازیکنی که پس از مقدماتی جام ملت‌های آسیا، تهران را به مقصد بیرمنگام ترک کرد تا تحصیلات خود را در مقطع کارشناسی ارشد شیمی بپیمار ادامه دهد. بازیکنی که هم در زمین بازی و هم در عرصه تحصیل نمره‌آور را به خود اختصاص داد. کتایون بارها مورد تحسین کادرفنی و مسوولان فدراسیون فوتبال قرار گرفت و به عنوان مهره کلیدی این تیم نام برده شد. خسرویار از جمله بازیکنانی است که کارنامه ورزشی و تحصیلی خوبی را به همراه دارد و به خوبی به اخلاق حرفه‌ای ورزش نیز عمل کرده است. او از شش‌سالگی وارد زمین فوتبال شد و با آن رشد پیدا کرد. بازیکنی که پدرش ایرانی است و در آمریکا بزرگ شده پس از بازگشت دوباره خانواده‌اش به ایران، او تصمیم گرفت در ۱۷سالگی در سرزمین پدرش فوتبال حرفه‌ای را دنبال کند. وی از همان ابتدای کار تشکیل تیم‌ملی فوتبال بانوان، حاضر بود و این شانس را داشت که از ابتدا همراه با فوتبالیست‌های زن

آیا منظورت از ارتباط‌هایی است که با تیم‌های فوتبال آمریکایی داری؟

بله. ضمن اینکه با آفریقایی‌ها هم آشنا هستم. کشورهای مثل سودان و اوگاندا هم زنان مسلمانی دارند که با حجاب مسابقه می‌دهند. امیدوارم که مسوولان ورزش ما فقط با دید باز به این قضیه نگاه کنند تا من هم هرکاری از دستم برمی‌آید برای تیم کشورم انجام دهم.

آیا نگاه غربی‌ها روی پوشش و حجاب بانوان فوتبالیست ایرانی چطور است؟

خیلی خوب. دوستان من که در کشورهای مختلف زندگی می‌کنند الان که عکس‌ها و اخبار مربوط به تیم فوتبال ایران را در سایت‌های خبری خارجی می‌بینند، تازه فهمیده‌اند که ما با چه تلاشی به اینجا رسیده‌ایم. آنها هم مثل بقیه از اینکه می‌بینند ما تنها به خاطر موضع حجاب نتوانسته‌ایم مسابقه بدیم، ابراز ناراحتی می‌کنند. من فکر می‌کنم در حال حاضر تمام دنیا طرفدار ما شده‌اند تا بتوانند نظر مساعد فیفا را برای ادامه حضور ما در عرصه‌های بین‌المللی جلب کنند.

آیا فکر نمی‌کنی فیفا در این خصوص علیه ایرانیان کارشکنی کرده‌است؟

صددرصد. اینها نمی‌دانند که ما با چه مشکلاتی به اینجا رسیده‌ایم. خیلی از بچه‌ها با وجود وضعیت بد مالی و مخالفت خانواده‌هایشان از زندگی خود گذشتند

تا این تیم را تشکیل دهند. آنها که این سختی‌های زنان ایرانی را ندیده‌اند که الان بخوانند با این موضوع کنار

بیایند. تمام دنیا می‌داند که ما از ابتدای فعالیت‌مان با چه نوع لباسی مسابقه داده‌ایم. سال ۲۰۰۴ و ۲۰۰۷ سب‌پلاژ با حجاب ما مخالفت کرد و گفت دختران باید شلوارهای تنگتر و تی‌شرت‌های کوتاه‌پوشند تا جلب توجه کند. اما ما این‌طور نیستیم، همین که لباسی ببوشیم که حجاب اسلامی در آن رعایت شود، برای ما کافی است. به نظر من این اقدام مسوولان فیفا آنها را زیر سوال برده

چرا که تمام دنیا حجاب و نوع عملکرد ما را قبول دارد.

آیا مسوولان فیفا گفته‌اند که این کلاه و یقه باعث صدمه زدن به سلامت ورزشکاران می‌شود. این موضوع را تا چه حد تایید می‌کنید؟
به نظر من تنها صدمه‌ای که این مساله می‌تواند به ما برزند این است که بعد از شش سال فعالیت و حضور در خودشن جذب نمی‌کرد. اما در ایران تازه طراحی لباس‌های بانوان ورزشکار را شروع کرده‌ایم و هنوز به جایی نرسیده‌ایم. که بتوانیم بهترین و باکیفیت‌ترین جنس را تولید کنیم. به عقیده من یک فوتبالیست زن ایرانی وقتی وارد زمین مسابقه می‌شود اصلا به نوع لباس پوشیدنش توجهی نمی‌کند. او فقط به این فکر می‌کند که بتواند مسابقه‌اش را ببرد. ما بدترین شرایط آب و هوایی، ۴۰ درجه گرما با توقع کم، به اینجا رسیده‌ایم. امیدوارم مسوولان مربوطه ورزش کشور هرچه بیشتر روی طراحی لباس جدید بانوان فوتبالیست کار کنند تا ما بتوانیم بیشتر شاهد رشد و ارتقای این تیم در سطح آسیا و دنیا باشیم. مسوولان ورزشی ایران اگر بخواهند می‌توانم با ارتباط‌هایی که دارم در این زمینه به آنها کمک کنم.

آیا اول از مسابقات اردن شروع کنیم. می‌خواهیم این‌بار از زبان شما بشنویم چطور شد که مسوولان فیفا با حجاب تیم ملی فوتبال بانوان ایران مخالفت کردند و مانع از حضورتان در مرحله دوم رقابت‌های مقدماتی المپیک ۲۰۱۲لندن شدند؟

خود ما هم تا زمانی که به اردن اعزام شدیم، هیچ اطلاعی از این موضوع نداشتیم که فیفا قرار است این‌بار هم با نوع پوشش ما مخالفت کند و مانع از حضورمان در این رقابت‌ها شود. حتی روزی هم که به اردن رسیدیم هیچ‌کس به جز مسوولان برگزارری مسابقات از این قضیه اطلاع نداشت که فیفا قصد دارد زنان ایرانی را از شرکت در این رقابت‌ها محروم کند. دو روز پیش از شروع بازی‌ها بود که بین مدیران تیم‌ها جلسه گذاشتند و خیلی ناگهانی به خانم ایران‌دوست، سرمربی ما اعلام کردند، تیم ایران به دلیل داشتن حجاب اسلامی نمی‌تواند در مسابقات شرکت کند. متاسفانه مسوولان فدراسیون کشورمان هرچه تلاش کردند تا بتوانند سران فیفا را راضی کنند تا ما با این محرومیت مواجه نشویم، اما نشد. ناظر بحرینی فیفا هم هرچه سعی کرد تا شاید بتواند تلفنی مسوولان فیفا را راضی کند، ولی نتوانست کاری از پیش ببرد. او به ما گفت: من تیم ایران را خیلی دوست دارم. هر کاری که بتوانم انجام می‌دهم تا شما از شرکت در این رقابت‌ها محروم نشوید. به همین خاطر ما وارد زمین شدیم و با همان پوشش اسلامی مشغول گرم‌کردن شدیم. همه اردنی‌ها شوکه شده بودند که چرا ما با وجود مخالفت فیفا باز هم وارد زمین شدیم. اما بعد از اینکه با بازیکنان تیم حریف دست دادیم، داور به سمت ما آمد و گفت: شما اجازه ندارید که با این نوع پوشش در مسابقات شرکت کنید. به همین علت تیم اردن را با نتیجه ۳بر صفر برنده بازی اعلام می‌کنیم.

آیا واکنش تیم‌های دیگر مسابقات نسبت به این اقدام فیفا چطور بود؟

همه ناراحت بودند مخصوصا تیم‌هایی مثل ویتنام و تایلند که همگروه خودمان بودند. حتی سرمربی هلندی تیم اردن که خیلی از این بابت ناراحت بود به سمت ما آمد و با همه اعضای تیم ابراز همدردی کرد.
آیا خودت فکر می‌کنی مشکل از کجا بود؟ فدراسیون کم‌کاری می‌کرد یا فیفا موضوعش را تغییر داد؟
به نظر من مشکل حتما بین دوطرف مسوولان فیفا بود. از طرفی چون من این یک ماه اخیر به ایران آمدم و درست در جریان اتفاقات قبوم، نمی‌توانم نظر قبیقی در این باره بدهم. اما می‌دانم که سران فیفا اشتباه کردند و به نوعی ندانستند چه کاری دارند انجام می‌دهند. فیفا می‌گوید از هفته پیش از شروع این رقابت به فدراسیون ایران نامه داده و تمام موارد حجاب را به آنها تذکر داده است، اما مسوولان فدراسیون ما می‌گویند چنین نامه‌ای را نگرفته‌اند. ضمن اینکه ما شش‌ماه پیش هم با همین نوع پوشش در مرحله اول مسابقات شرکت کردیم. نمی‌دانم چطور شده که فیفا حالا با این مساله مخالفت می‌کند.

آیا فیفا آن موقع هم به فدراسیون تذکر داده بود؟

بله. در مرحله اول مسابقات هم از نوع حجاب ما ایراد گرفتند اما مسوولان فدراسیون یک نوع لباس دیگر که همراه با کلاه و یک یقه پوشیده بود، برای ما تهیه کردند تا توانستیم نظر فیفا را جلب و در بازی‌ها شرکت کنیم.

آیا تفاوتی در لباس در دو نوع لباس در چه بود؟

به نظر من فرقی با لباس قبلی‌مان نداشت. به جای مقنعه یک کلاه بود که کاملا سر را پوشش می‌داد و یک یقه که دور گردن را می‌پوشاند. فکر می‌کنم مشکل فیفا این بود که انتظار این را نداشت ما بتوانیم تا این حد قوی عمل کنیم و خودمان را با بالا بکشیم؛ چراکه اگر واقعا مشکلی وجود داشته، دفعه قبل هم نباید اجازه می‌دادند ما با این لباس مسابقه بدیم. این فقط باید منتظر باشیم ببینیم آیا حجاب تازاهی از فیفا می‌گیریم یا نه؟

آیا یعنی فکر می‌کنی جوابی بدهند؟

امیدوارم. من فکر نمی‌کنم تیم فوتبال در دنیا وجود داشته باشد که مثل ایران باشد. ما تنها کشوری هستیم که نتوانستیم با حجاب اسلامی و تنها شان چهار این‌قدر رشد داشته باشیم و خودمان را به فوتبال زنان جهان معرفی کنیم. من به جرات می‌گویم که دنیا فکرش را هم نمی‌کرد که ما بتوانیم پله‌پله بالا بباییم و به مسابقات مقدماتی المپیک راه پیدا کنیم.

آیا ظاهرا چندتا از بازیکنان اردنی هم در این مسابقات مجبیه بودند؟

بله. متاسفانه به آنها هم اجازه بازی کردن ندادند. دروازه‌بان اصلی و یکی از بازیکن‌های خوب اردن دو فوتبالیست دیگری بودند که در این رقابت‌ها به خاطر حجاب اجازه بازی کردن نداشتند.

این نوع پوشش تأثیری روی عملکردتان حین بازی دارد؟

من هر دو این لباس‌ها را پوشیده‌ام. تفاوت لباس‌های ایرانی‌ها با خارجی‌ها فقط در جنس آنهاست. لباسی که من در آمریکا پوشیدم از بهترین جنس بود که اصلا عرق را به خودش جذب نمی‌کرد. اما در ایران تازه طراحی لباس‌های بانوان ورزشکار را شروع کرده‌ایم و هنوز به جایی نرسیده‌ایم. که بتوانیم بهترین و باکیفیت‌ترین جنس را تولید کنیم. به عقیده من یک فوتبالیست زن ایرانی وقتی وارد زمین مسابقه می‌شود اصلا به نوع لباس پوشیدنش توجهی نمی‌کند. او فقط به این فکر می‌کند که بتواند مسابقه‌اش را ببرد. ما بدترین شرایط آب و هوایی، ۴۰ درجه گرما با توقع کم، به اینجا رسیده‌ایم. امیدوارم مسوولان مربوطه ورزش کشور هرچه بیشتر روی طراحی لباس جدید بانوان فوتبالیست کار کنند تا ما بتوانیم بیشتر شاهد رشد و ارتقای این تیم در سطح آسیا و دنیا باشیم. مسوولان ورزشی ایران اگر بخواهند می‌توانم با ارتباط‌هایی که دارم در این زمینه به آنها کمک کنم.